

Люба Емилова

**ЛИЛИТ**

*Écrier*

*Здравей,*

*Ти, който четеш моята душа.*

*Написаното е за теб. Потопи се,*

*почувствай го. В ръцете си държиш*

*не просто поредното заглавие от рафта,*

*а моята втора печатна книга.*

*А вие, които бяхте част от Сътворението*

*и ме подкрепяхте, когато не вярвах.*

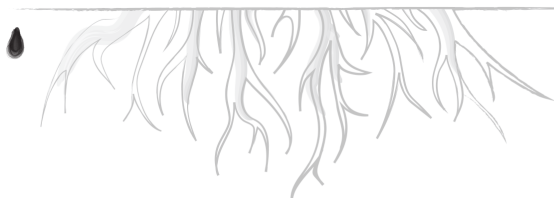
*Вие сте истинското ми Богатство.*

*Тези редове са ваши. Благодаря!*

ЛЮБА ЕМИЛОВА



МИИТ



Издателство „Екрие“  
София

© Любомира Емилова, автор, 2021  
© Галя Петрова, художник на корицата  
и илюстрациите в книгата, 2021

© Издателство „Екрие“, 2021  
ISBN 978-619-7507-46-1

## СЪДЪРЖАНИЕ

ЛИЛИТ / 8

Срещнахме се... / 10

Две жени... / 11

Жената не е човек... / 12

КАНИБАЛ / 13

Хайде да се състезаваме... / 14

Тази игра съм я играла... / 15

На хиляди километри... / 16

ПО МОТИВИ НА „ТЮТЮН“ / 17

Стъпка встрани... / 18

Тя е розова светулка... / 20

Усмивката каза на обещанието... / 21

И ако той е моето наказание... / 22

От кървавите преспи... / 23

ТРЕТИ МАРТ / 24

Април – дълго чакано събуждане... / 26

Не вярвам в живота! / 27

ПАРАДОКС / 28

Само в малките часове на нощта... / 29

Скрит си... / 30

СОФИЯ / 31

КОПНЕЖ / 32

Два въпроса ме мъчеха всяка нощ... / 33

Често това, което чу(вст)ваш... / 34

Градът отново ни криеше... / 35

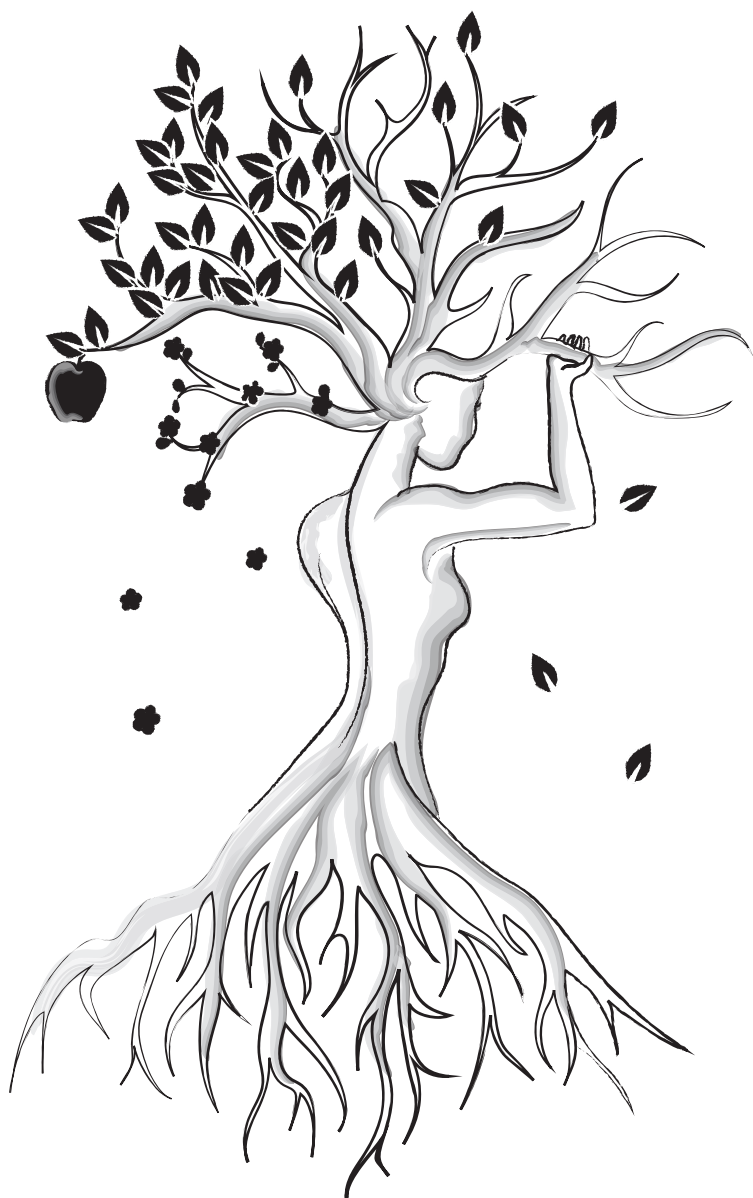
С всяка глътка кафе... / 36

Седмица... / 37

КЪДЕ ЗИМУВА ЛЯТОТО / 38

Е С Е Н / 39

В неделя всичко има смисъл... / 40  
Виждам отсъствието ти да ме гледа... / 41  
ПЕТЪЧНО / 42  
КЪСЧЕ СПЕЦИАЛНОСТ / 43  
Неделя е... / 44  
ИГРА НА ОБЕЩАНИЯ / 46  
ПРОСТА МАТЕМАТИКА / 47  
(НА) ЛИНИЯ / 48  
Ще ми гадеш ли запалка? / 49  
През октомври поглеждаме назад... / 50  
НЕ СЪМ ГОТОВА / 51  
ДИМИТРОВДЕН / 52  
Ухаеш на смокини... / 53  
ПЕЙКАТА ЗАД ПОЩАТА / 55  
И знаеш ли, вчера го видях... / 57  
Тя седеше на ръба... / 58  
DEJA VU / 59  
ЩЕПСЕЛ НА ЧУВСТВАТА / 60  
Дойде като юли... / 61  
Пред портите на Ада... / 62  
СЪРЦЕТО НА ПОЕТА / 63  
Хайде, хвани ме... / 64  
Острият ѝ поглед те убива... / 65  
ДЕКЕМВРИ / 66  
Той беше майстор на гървени играчки... / 68  
РЕЛИГИЯ / 69  
Сърцето ѝ бе пълно с мечти... / 70  
Когато бяхме деца... / 71  
Старата снимка е заключила в себе си... / 72  
ЛЮТЕНИЦАТА / 74  
Всичко ще ти дам... / 76  
Знаеш ли кога да сложиш точка? / 77



## ЛИЛИТ

*...И само с поглед ще бъдеш убит.*

Да ти разкажа ли коя е Лилит<sup>1</sup>?  
Някога, преди много слънца,  
по земята вървели мъж и жена.  
Мъжът бил зъл и жесток,  
това бил негов безчовечен порок.  
И ако на света имало други жени,  
за тях той би имал безброй непорочни  
мечти.  
Но нямало.  
Негова била само тя –  
красива и неземно добра.  
Но вече казах,  
той бил властен и зъл,  
използвал жена си както могъл.  
Наказвал я в пъти безчет,  
на живота ѝ слагал мъчителен рег.  
Минали години и той така и не разбрал  
как превърнал жена си  
в душевен канибал.  
Изменила му тя със самия Сатана,  
сложила му паметни дяволски рога.

---

<sup>1</sup> Първата жена на Адам, създадена като него и от същия материал. Неспособна да се подчинява на мъжа, Лилит бяга от него, а Господ създава Ева от плътта на Адам, за да му се покорява. – Бел. авт.



Наранила го до кръв в сърцето  
и избягала в дълбините на морето.  
Пратил той по нея стрелци,  
но от жена му нямало следи.  
И всяка нощ, щом той заспивал,  
спомнял си за тази жена,  
която с купища болка заливал,  
а тя го обрекла да носи срама.  
Помнел вовеки нейния поглед проклет,  
който всеки ден до смъртта си  
носел му само печален късмет.

...Е, искаш ли с поглед да бъдеш убит?  
Внимавай, приятелю, аз съм Лилит!